

Artikel uit “Het Parool” online

28 mei 2016

Varend erfgoed Nieuwe Meer dreigt verloren te gaan

Rob Piet vreest de dag dat hij zijn Helena in de steek moet laten. © Marc Driessen

Zeventien jaar voer motorschip Helena heen en weer over de Nieuwe Meer, maar het varend erfgoed dreigt verloren te gaan nu de veerdienst aan een ander is gegund.

DOOR: MARC KRUYSWIJK 28 MEI 2016, 14:15

Zelfs iemand met twee linkerhanden kan enthousiast worden van de machinekamer van de Helena. De motor van het schip is nog uit de tijd van de mechanica: je begrijpt gelijk hoe het werkt, je snapt waarom het schip in beweging komt als de schipper bovenin een beetje gas geeft. En dan die heerlijke dieselgeur.

Rob Piet leidt met zichtbaar plezier rond, af en toe streelt hij het schip, alsof ie het moed inspreekt. De voorkant van de Helena is het product van dikke gebogen staalplaten, zegt hij. "Die hebben ze destijds speciaal geïjgeld."

Concurrent

Zeventien jaar al is Piet eigenaar van het zestig jaar oude schip dat nu stil ligt bij het Tjotterspad, maar hij is er bepaald niet gerust op dat daar nog veel jaren bij komen. De veerdienst die hij met ingehuurde schippers zoveel jaren draaiende hield, wordt overgenomen door een concurrent.

"We waren gewend dat het schip het hele weekend over de Nieuwe Meer heen en weer voer tussen de

"Nu ligt ie hier maar te liggen en dat is niet goed natuurlijk: zo'n schip moet simpelweg blijven varen"

Rob Piet

pannenkoekenboerderij in het Amsterdamse Bos en de Oeverlanden aan de overkant. Maar nu ligt ie hier maar te liggen en dat is niet goed natuurlijk: zo'n schip moet simpelweg blijven varen."

GVB-veerpont

Maar dat gaat dus even anders, naar het zich laat aanzien. In februari kreeg Piet een brief van het Amsterdamse Bos waarin hem werd medegedeeld dat het GVB 'zijn' veerdienst zou gaan overnemen. Reden: de Nieuwe Meer is een hoofdwaterweg en dus zou het vervoerbedrijf, dat bijvoorbeeld ook op het IJ de ponten exploiteert, de geëigende partij zijn om de overtochten te gaan verzorgen.

Na een gesprek met het GVB bleek dat echter nog niet zo vanzelfsprekend voor het vervoerbedrijf. Het zou betekenen dat een GVB-veerpont elke zaterdag- en zondagochtend vanaf de werf aan het IJ door de hele stad zou moeten varen, en door de sluis bovendien, voor een niet-rendabele dienst van zes uur. Om vervolgens weer de reis terug naar het IJ te moeten aanvaarden.

Goedkoper

Resultaat: het GVB trok zich terug en Piet was in de veronderstelling dat hij zijn veerdienst zou kunnen behouden. Dat bleek een misrekening. Er kwam een aanbesteding en de eigenaar van de Helena werd gevraagd een offerte uit te brengen. En toen bleek in april dus dat een andere partij het allemaal goedkoper bleek te kunnen, met een veer met een aanmerkelijke lagere capaciteit.

"Ik heb dit jarenlang gedaan en ik heb er geen cent aan overgehouden"

Piet zit met de kwestie in zijn maag. Over de gang van zaken en de onmogelijkheid voor hem en zijn advocaat om inzicht te krijgen in de cijfers van de winnaar. "Ik snap het niet. Ik heb dit jarenlang gedaan en ik heb er geen cent aan overgehouden. Met allerlei bijdragen van stadsdeel Nieuw-West en het Amsterdamse Bos heb ik het schip in de vaart weten te houden. En nu kan iemand dit goedkoper?"

Erfgoed

Naast alle ergernis is de belangrijkste grief van Piet dat motorschip Helena varend erfgoed is. Gebouwd in 1956 in Zaandam, de originele motor is, op een jaartje na, precies even oud. Het schip wordt gekoesterd door Piet, die zelf aan de rand van de Nieuwe Meer woont.

"Ik vaar wel eens rond met gasten, laatst nog met stadsdeel Zuid. Maar het is niet genoeg. Ik ben hier zeventien jaar geleden ingestapt omdat ik verliefd werd op het schip en ik wilde dat anderen er ook van zouden kunnen genieten. Maar in plaats van dat ik quitte speel, kost het me nu geld. Dat is eeuwig zonde. Ik kijk het nog even aan, maar de Helena gaan we waarschijnlijk wel in de verkoop doen."